Opłata pocztowa ryczałtem.

Nr. 4. Kwiecień 1928. Rok XII.

CZASOPISMO ADWOKATÓW POLSKICH

Kwartalnie 5 Zł. Poszczególny Nr. 2 zł.

ORGAN
ZWIĄZKU ADWOKATÓW POLSKICH.

Wychodzi co miesiąca. Cena ogłoszeń wedle umowy.

Członkowie Związku A. P. otrzymują bezpłatnie.

Korespondencje do Redakcji: Lwów, Jagiellońska 8. — Telef. Redakcji i Prezydjum Związku 2917.

Do Nru tego dołącza się:
Sprawozdanie z VIII posiedzenia Zarządu Głównego — i
Nr. 3 i 4 Działu Czasopisma A. P. dla Województw zachodnich
(okręgów Sądów Apelacyjnych Poznania, Torunia i Katowic).

Ogłoszenia związkowe.

W tej rubryce naczelnej — na którą zwracamy szczególną uwagę Zarządów wszystkich Oddziałów i P. T. Członków Związku — ogłaszane są wszelkie uchwały i zarządzenia związkowe, tak Zarządu Głównego, jak Oddziałów, do tego przeznaczone).

ZAPROSZENIE
na
IV-ty OGÓLNY ZJAZD ADWOKATÓW POLSKICH
który się odbędzie
w Toruniu w dniach 26 do 28 maja 1928.

Do Ogółu P. T. Adwokatów Polaków!

Wykonując mandat III-go ogólnego Zjazdu Adwokatów Polskich, odbytego w Poznaniu w dniach 26 do 28 września 1925 r., Zarząd Główny Związku Adwokatów Polskich zwołuje niniejszem IV-ty ogólny Zjazd Adwokatów Polskich na dni 26 do 28 maja (Zielone Świątki) 1928 r. do Torunia, zapraszając nań, jako na Zjazd ogólny polskiej Adwokatury wszystkich P. T. Kolegów Polaków, bez względu na to, czy są, lub nie są członkami Związku Adwokatów Polskich.

Nie powinno na Zjeździe tym braknąć żadnego Kolegi Polaka z następujących powodów:

Przed żadnym z trzech poprzednich naszych Zjazdów[1]), mimo całej doniosłości ich celów i skutków, nie stało zadanie tak aktualne i tak doniosłe dla całej adwokatury naszej Rzeczypospolitej, *a zwłaszcza dla adwokatury polskiej*, jak przed Zjazdem obecnym.

[1]) Zjazd I-y odbył się we Lwowie w r. 1914, a mimo, że Związek A. P. ograniczony był wówczas statutowo na teren b. zaboru austrjackiego, zgromadził już adwokaturę polską wszystkich trzech zaborów; Zjazd II odbył się w r. 1916 w Warszawie, jako pierwszy po odzyskaniu państwowej niepodległości, a III-ci w r. 1925 w Poznaniu.

Na Zjeździe tym ma dojrzeć dzieło, które było już troską i głównym przedmiotem obrad dwu Zjazdów ostatnich i które od roku 1918 przez całe dziesięciolecie było najważniejszym przedmiotem nieustannej pracy Związku Adwokatów Polskich. — Tem dziełem, w przededniu którego realizacji będzie obradował i w realizacji tej współpracował Zjazd IV-ty — to *ogólna ustawa o ustroju adwokatury w Rzeczypospolitej Polskiej.*

Od chwili, kiedy II-gi Zjazd Warszawski z r. 1919 wytyczył główne zasady tej magnae chartae naszego stanu, a Związek Adwokatów Polskich ujął je w swoim projekcie, wydanym w r. 1920 wraz z motywami, prace nad tem dziełem trwały nieprzerwanie przy udziale Reprezentacji największych Izb Adwokackich, poszczególnych Kolegów [1]), tudzież Komisji Sejmowych (prawniczej, a ostatnio Kodyfikacyjnej) i przy najgorętszym współudziale Związku Adwokatów Polskich.

Adwokatura polska złożyła w tej dziesięcioletniej pracy dowód, że jest świadomą całej doniosłości przyszłej adwokackiej ustawy ustrojowej, jaką ona ma nietylko dla naszego stanu, ale i dla społeczeństwa i Państwa.

Dziś stoimy w przededniu chwili, w której z tylu projektów i dyskusji nasza Magna Charta ma się wyłonić jako jednolita, ogólna ustawa samorządnej, ale o Państwo opartej i na jego dobro działającej organizacji stanu adwokackiego... Ujęta i tym razem w całość projektu, opracowanego przez Zarząd Główny Związku [2]), na podstawie projektu głównego Referenta Komisji Kodyfikacyjnej, będzie ustawa o ustroju adwokatury stanowiła, obok innych tez i referatów ogólogólnych, pod względem zasad tego ustroju główny przedmiot obrad IV-go Zjazdu.

Głos Zjazdu Adwokatury polskiej, oparty na tak długoletniej i sumiennej pracy przygotowawczej, będzie tem niewątpliwiej miał pierwszorzędne znaczenie, ileże już samo zestawienie projektów Komisji Kodyfikacyjnej i Związku Adwokatów Polskich dowodzi, jak wielka co do zasad zachodzi między nimi zgodność.

Ale znaczenie i powaga tego głosu wkładają na ogół polskich adwokatów obowiązek jaknajliczniejszego udziału w Zjeździe i jaknajwiększej zgodności jego uchwał. W obu tych kierunkach Zjazd IV-ty będzie się odbywał wśród warunków najbardziej sprzyjających i najlepiej wróżących. Będzie on obradował w chwili, kiedy już i drugie wielkie dzieło, zapoczątkowane na II-im Zjeździe Adwokatów z r. 1919 w Warszawie; — dzieło rozszerzenia organizacji Związku na obszar całego Państwa będzie dokonane.

W IV-tym Zjeździe w Toruniu będą już bowiem brały udział Reprezentacje i Członkowie pełnej statutowej organizacji Związku Adwokatów Polskich, t. j. wszystkich jego dziewięciu Oddziałów, pokrywających swą siecią cały obszar Rzeczypospolitej [3]), a miejsce Zjazdu, to teren, na którym pełna rozbudowa organizacji związkowej dokonała się nietylko najszybciej, ale i najsprawniej i najzgodniej...

Czyż możnaby wątpić, że Zjazd ten przy pełnej już organizacji związkowej będzie godną reprezentacją całej polskiej adwokatury związkowej i pozazwiązkowej nietylko pod względem liczby uczestników, ale i pod względem rezultatu swych obrad?

Mamy niezłomną nadzieję, że głos naszego serdecznego zaproszenia znajdzie oddźwięk i zrozumienie u wszystkich Kolegów.

---

[1]) Projekt Mecenasa Adolfa Suligowskiego z Warszawy.

[2]) Projekt Związku, który będzie uczestnikom IV-go Zjazdu dostarczony przez Biuro Zjazdu, jest oparty na projekcie głównego Referenta Komisji Kodyfikacyjnej i projekcie Związkowym ż r. 1920 i jest zarazem wynikiem międzyizbowych konferencji, przeprowadzonych przy udziale Związku.

[3]) Oddziały Związku wszystkich okręgów Sądów Apelacyjnych: w Katowicach, Krakowie, Lublinie, Lwowie, Poznaniu, Toruniu, Wilnie i Warszawie, a prócz tego w Łucku, jako siedzibie Izby Adwokatów.

Program szczegółowy Zjazdu będzie rozesłany Uczestnikom jego wraz z legitymacjami uczestnictwa.

Udział w Zjeździe należy zgłaszać *ze względu na konieczność zapewnienia pomieszczeń* **bezzwłocznie** w Komitecie Centralnym IV-go Zjazdu na ręce Kolegi Dr. Artura Tilla, adwokata we Lwowie, ul. Piłsudskiego 4, z dokładnem podaniem życzeń.

ZARZĄD GŁÓWNY ZWIĄZKU ADWOKATÓW POLSKICH

Sekretarz: *Dr. K. Argasiński*

Prezes: *Dr. A. Dzięczielewicz*

ZAPROSZENIE

na IX-e posiedzenie Zarządu Głównego Związku Adwokatów Polskich, które się odbędzie w dniach 21 i 22 kwietnia 1928 (sobota i niedziela) w Katowicach w sali posiedzeń Rady Miejskiej w Ratuszu, ul. Pocztowa.

UWAGA. Prezesi Oddziałów, albo ich zastępcy, lub delegowani w ich miejsce przez Zarządy Oddziałów członkowie tych Oddziałów, mogą brać udział w posiedzeniach Zarządu Głównego z głosem stanowczym (art. 31 stat.), wszyscy zaś inni członkowie miejscowego Oddziału Katowickiego, jako goście.

Posiedzenie bardzo ważne obecność wszystkich członków Zarządu Głównego konieczna.

Porządek obrad:

Dnia 21 kwietnia (sobota) godz. 10.

1. Stwierdzenie legitymacji Delegatów i kompletu.
2. Odczytanie protokołu VIII posiedzenia.
3. Sprawozdanie Wydziału Wykonawczego, Skarbnika Zarządu Głównego i sprawozdania Zarządów Oddziałów.
4. Ustalenie porządku obrad III-go Walnego Zgromadzenia Związku A. P. w Toruniu dnia 28 maja 1928.
5. Projekt regulaminu Kół Związku.

Posiedzenie popołudniowe godz. 16.

6. Uwagi do ogłoszonego przez Komisję Kodyfikacyjną projektu ustawy o ustroju adwokatury w Rzeczypospolitej Polskiej. (Referat sprawozdawczy).
7. Ustalenie zasadniczych postanowień ustrojowych statutu adwokatury, które mają być poddane obradom IV-go Zjazdu Adwokatów Polskich w Toruniu, jako to:
   a) aplikantura adwokacka;
   b) wymogi osiągnięcia adwokatury;
   c) zakres działania i skład Naczelnej Rady Adwokackiej;
   d) niektóre zasady postępowania dyscyplinarnego;
   e) postanowienia przejściowe w zakresie wolnoprzesiedlności i czasowego wstrzymania wpisów na listy adwokatów i aplikantów adwokackich.
8. Sprawy przekazane przez III-ci Zjazd Adwokatów Pol. na IV-ty Zjazd w Toruniu, a to:
   a) wyodrębnienie adwokatury przy Najwyższych instancjach sądowych;
   b) obrony w sprawach antypaństwowych;
   c) sprawa Archiwum adwokackiego przy Naczelnej Radzie Adw. w Warszawie.

Dnia 22 kwietnia (niedziela) godz. 10.

9. Ustalenie programu obrad IV-go Zjazdu Adwokatów Pol. w Toruniu:
   a) pod względem przedmiotów obrad i referatów z uwzględnieniem punktów 7) i 8) tego porządku obrad, a nadto referatów:
   α) udział adwokatury w życiu społecznem;
   β) popularyzacja prawa przez adwokaturę;
   γ) sprawa praworządności w Państwie (ref. Prez. Cezary Ponikowski z Warszawy);
   δ) Archiwum adwokackie jak wyżej ad 8 *c)* (ref. Dr. Adolf Suligowski z Warszawy);
   b) pod względem toku obrad (in pleno, czy w sekcjach i w jakich);
   c) pod względem składki uczestnictwa i legitymacji zjazdowej;
   d) pod względem zebrań i wycieczek towarzyskich.
10. Projekt stałego regulaminu Zjazdów A. P.
11. Sprawa udziału Z. A. P. w VII. Zjeździe Adwokatów francuskich w Reims.
12. Kwestja niezawisłości sędziowskiej w rozporządzeniu o ustroju sądów powszechnych (ref. Dr. Janiszewski).
13. Doroczny uroczysty dzień związkowy.

Posiedzenie popołudniowe godz. 16.

14. Zmiana programu studjów uniwersyteckich na Wydziałach prawniczych (propedentyka adwokatury) (ref. Dr. Dzięczielewicz).
15. Środki podniesienia stanowiska adwokatów w Państwie (ref. Dr. Blumenfeld).

ZARZĄD GŁÓWNY
ZWIĄZKU ADWOKATÓW POLSKICH

Dr. K. Argasiński Sekretarz.

Dr. A. Dzięczielewicz Prezes.

Projekt ustawy o ustroju adwokatury.

Nawiązując do artykułu p. t. „Ogólny Statut adwokacki“, zamieszczonego w Nrze 7 i 8 z. r. 1927 *Czasopisma* A. P., w którym przedstawiono sprawozdawczo przebieg końcowych międzyizbowych obrad nad zasadami ogólnego Statutu adwokackiego, chcemy dziś podać krótki pogląd na rezultat tych obrad, ujęty w formę projektu Ustawy o ustroju adwokatury przez głównego Referenta Wiceprezesa Sekcji postępowania cywilnego Mecenasa Jana Jakóba Litauera z Warszawy. Projekt ten został rozesłany przez Sekretarjat Generalny Komisji Kodyfikacyjnej do Sądów, Izb Adwokackich, Związku A. P., tudzież do Zrzeszeń i Instytucyj prawniczych Rzeczypospolitej do poczynienia uwag, które będą wzięte pod ostateczne obrady Komisji Kodyfikacyjnej po uprzedniem rozważeniu w specjalnej ad hoc wyłonionej podkomisji, złożonej z Prezesa Kom. Kod. prof. Xawerego Fiericha, jako przewodniczącego i pp. Dr. W. Mańkowskiego, Wiceprez. Kom. Kod. J. J. Litauera (referenta głównego), Dr. Jerzego Trammera (koreferenta) i Mecenasa Henryka Konica z Warszawy.

Pismo okólne, którem projekt rozesłano, zaznacza, że jest on ułożony z uwzględnieniem dezyderatów, wyrażonych przez przedstawicieli Naczelnej Rady Adwokackiej, większych Izb Adwokackich i Związku Adwokatów Polskich. Nie zaopatrzono go w żadne motywa.

Projekt obejmuje tak postępowania ustrojowe (rozdziały II. do VII.), jak i postępowanie dyscyplinarne (rozdz. VIII.) z dodaniem postanowień ogólnych (rozd. I.) i końcowych postanowień przejściowych (roz. IX.).

Ustrojowo jest on oparty na obowiązującym w b. Królestwie tymczasowym Statucie Palestry Państwa Polskiego t. j. na dekrecie ówczesnego Naczelnika Państwa z 24 grudnia 1918 Nr. 22 p. 75 dz. p. P. P. z r. 1918. Zgodnie z organizacją sądową przyjmuje więc Izby Adwokackie, obecnie istniejące (art. 57) jako jednostki samorządu adwokackiego (art. 1) z ich Radami, wybieranemi przez Walne Zgromadzenia (Rozdz. IV.), a jako zwierzchni organ wszystkich Izb Naczelną Radę w Warszawie, powstającą z delegatów, wybieranych również przez Walne Zgromadzenie Izb (Rozdział VI.), przyczem wszystkie mandaty tak do Rad Adwokackich, jak do Naczelnej Rady trwają trzy lata (art. 3) z corocznem odnawianiem $^1/_3$ części ich składu per turnum.

Do Naczelnej Rady wybierają Walne Zgromadzenia Izb, nie liczących ponad 150 członków, po dwu, większych zaś Izb po trzech członków z wyjątkiem Izby Warszawskiej, która wybiera sześciu, co uzasadnia już sama konieczność ciągłości pracy N. Rady która spada z natury rzeczy w największej części na jej członków, mieszkających w Warszawie.

Zakres działania N. Rady (art. 29) obejmuje zwierzchni nadzór nad działalnością Rad Adw. o ileby one wykroczyły przeciw ustawie, lub nie spełniały swoich obowiązków (art. 35); rozstrzyganie sporów kompetencyjnych pomiędzy Radami, a zażaleń (odwołań) przeciw ich uchwałom, tudzież przedstawicielstwo całej adwokatury na zewnątrz*).

Najwyższy nadzór nad samorządem adwokatury wykonuje Minister Sprawiedliwości, na którego wniosek nawet sprzeczne z ustawą uchwały, lub zarządzenia Naczelnej Rady może uchylić ogólne Zgromadzenie Sądu Najwyższego (art. 35 i 86).

Sądownictwo dyscyplinarne, w przeci-

---

*) W Nrze 2 miesięcznika „*Głos Prawa*“, wychodzącego we Lwowie pod redakcją Dra Lutwaka, pojawił się o projekcie Mec. Litauera artykuł z krytycznemi uwagami Redakcji. Autorowi najbardziej nie podoba się ta właśnie Naczelna Rada Adwokacka; sposób jej wyboru i składu, tudzież zakres działania. Koncepcję jej i konstrukcję nazywa wytworem „roznamiętnionego do najwyszego stopnia, a przeto bezwzględnego, zaślepionego w sobie i żadnych granic nie uznającego szowinizmu nacjonalistycznego (!?) i niepohamowanego pędu do władzy (!), do dyktatury w adwokaturze ze strony nacjonalistycznych jej leaderów (?)“. Autor wolałby wybór Rady Naczelnej, dokonywany przez Walne Zgromadzenia wszystkich Izb (sic) na Zjazdach ich członków (wedle stanu obecnego 3.802 !) — nie wiedzieć tylko, czy corocznie w całym, czy częściowym składzie Rady N. Autor jest tak źle poinformowany o pochodzeniu koncepcji „Naczelnej Rady“, że przypisuje ją projektowi Statutu adwokackiego, wydanemu przez Związek Awokatów P. w r. 1920, a więc o przeszło rok po dekrecie Statutu tymczasowego (z r. 1918), w którym ta Naczelna Rada (art. 31), złożona z delegatów Izb, wybieranych przez ich Walne Zgromadzenia, o większym jeszcze zakresem działania, była już wprowadzoną. Powołanie jej do życia w projekcie Związku nie mogło więc być wynikiem jakiegoś „sprzysiężenia się (!) czołowych przedstawicieli nacjonalizmu w adwokaturze lwowskiej, warszawskiej i poznańskiej w chęci zbudowania adwokatury w Polsce na skrajnie partyjnej (!?) ideologji nacjonalistyczno-autokratycznej“, jak to autor soczyście i ze wschodnią wyraża fantazją. Projekt Związku z r. 1920 przyjął wprawdzie tę koncepcję Statutu tymczasowego, ale autorowi powinno być chyba wiadomem, że projekt ten wyszedł z komisji, w której brał udział także Wydział Izby Adw. Lwow. przez swego delegata i to jako referenta właśnie tej części organizacyjnej, do której należy Rada Naczelna. Czy więc nie ma „roznamiętnionego i zaślepionego w samym sobie szowinizmu“ raczej w uwagach, tak wulkanicznie wybuchowych, ale zarazem siłą kontrastu tak rozweselających, że aż zakończonych przestrogą, czy groźbą, „że w adwokaturze polskiej wulkan szowinizmu oczernia kopciem zawiści plemiennej (!?) niebo i ziemię“, a Radę Naczelną“ wznosi się jako gmach bogoojczyźnianego samowładztwa — na stokach wulkanu“...

(Przyp. Red.).

wieństwie do Statutu tymczasowego, wyodbrębnia projekt z Rad Adwokackich i czyni je od nich w zasadzie niezawisłem (art. 39), oddając wybór osobnego Sądu dyscyplinarnego Walnym Zgromadzeniom (art. 41) i wprowadzając rzecznika dyscyplinarnego (prokuratora Izby) obok w niektórych sprawach działającego Prokuratora państwowego (art. 38 i 50) odnośnego Sądu okręgowego. Drugą instancję o charakterze apelacyjnym stanowi Wyższy Sąd Dyscyplinarny w Warszawie, wybierany przez Walne Zgromadzenia Izb, z każdej po 2 członków, z wyjątkiem Warszawskiej, która wybiera 4 członków (art. 42). Tylko dla spraw, w których Sąd dys. I. inst. orzekł wykreślenie z listy, lub rzecznik dysc. takiej kary się domaga. Wyższy Sąd dysc. wyrokuje w komplecie mieszanym z sześciu sędziów po trzech ze składu własnego i państwowego Sądu Najwyższego (art. 45).

Nakoniec w przepisach przejściowych normuje projekt stosunek do istniejących Izb Adwokackich i ich członków, określając warunki, pod jakimi byli adwokaci, będący w sądownictwie, lub administracji mogą być napowrót wpisani na listę adwokatów; pod jakimi adwokaci mogą się przesiedlić do okręgu Izby, w którym obowiązuje odmienne ustawodawstwo cywilne, (wymaganie egzaminu z miejscowego prawa cywilnego) i uchylając obowiązujący w Małopolsce zakaz prowadzenia przez adwokatów spraw w sądach przemysłowych I ej instancji.

Projekt ten był przedmiotem dwudniowych obrad Zarządu Głównego Związku Adwokatów Polskich na III. posiedzeniu, odbytem 25 i 26 lutego br. we Lwowie, a jakkolwiek w myśl uchwały Zarządu ujęty został dla jednolitości i łatwiejszego przeglądu w formę osobnego projektu związkowego, to jednakże na ogół co do głównych zasad ten przeredagowany projekt związkowy jest zgodny z projektem Referenta Komisji Kodyfikacyjnej, uwypuklając i przeprowadzając te zasady w poszczególnych postanowieniach. Projekt Związku, zaopatrzony w motywa proponowanych w nim zmian i uzupełnień przesłany został Komisji Kodyfikacyjnej i będzie rozesłany Zarządom wszystkich Oddziałów Związku. *Dr. A. T.*

Z Rad (Izb) Adwokackich.

Izba adwokacka w Poznaniu

odbyła swoje doroczne Zgromadzenie Walne dnia 24 marca br., na którem Wydział Izby przedłożył sprawozdanie z czynności za rok 1927, z którego podajemy następujące najważniejsze szczegóły:

Z początkiem r. 1927 Izba miała 224 członków. W ciągu r. 1927 liczba ta wzrosła do 262, zaczem przybyło 38 adwokatów, a że ubyło 6, przeto z końcem r. 1927 pozostało 256. — Wydział z r. 1927 wybrał na swego przewodniczącego Kol. Dr. Witołda Celichowskiego, a na jego zastępcę Dr. Franciszka Jaglarza. — Wydział odbył 16 posiedzeń; Sąd dyscyplinarny rozpatrywał 19 spraw. Z tego ukończono prawomocnym wyrokiem 7 spraw. W dwóch wypadkach nastąpiło uwolnienie, w dalszych dwóch wypadkach zapadły kary od przestrogi, aż do grzywien. Wyroki te są prawomocne. W dalszych sprawach, w których zapadły grzywny do 3000 zł., założono odwołania, które w r. 1927 nie zostały jeszcze rozstrzygnięte. W dwóch sprawach nastąpiło odroczenie.

Senat dyscyplinarny w Warszawie rozpatrywał 8 spraw. W dwóch sprawach zatwierdzono wyroki I. instancji, w innych sprawach zniżono grzywny, nałożone w I. instancji. Trzy sprawy nie zostały załatwione.

Wydział podał następujące zasadnicze tezy, które znalazły wyraz w rozstrzygnięciach, do ogólnej wiadomości:

1. Adwokat może zasadniczo odciągać deserwita mu przysługujące od sumy ściągniętej dla mandanta od przeciwnika, lecz mogą zachodzić wypadki, w których natychmiastowe obliczenie deserwitów może być niesłuszne n. p. gdy chodzi o rentę, alimenta.

2. Umówienie świadczeń rzeczowych, za czynności adwokackie sprzeciwia się w zasadzie etyce adwokackiej.

3. Adwokatowi nie wolno dzielić przedmiotu sporu na kilka mniejszych objektów w zamiarze wytoczenia kilku skarg przed Sądem Powiatowym, gdyż przez dzielenie powstają niepotrzebne wyższe koszty.

Sprawozdanie kasowe wykazało w dochodach 14.981 zł. 74 gr., co po zbilansowaniu z takąż kwotą rozchodów dało nadwyżkę kasową na r. 1928 w kwocie 678 zł. 46 gr. W wydatkach mieści się kwota 2400 zł jako subwencja dla redagowanego przez Oddział Poznański Związku Adwokatów Polskich Czasopisma (Dodatku dla Województw Zachodnich) Związku Adwokatów P. Budżet na r. 1928 bilansuje się kwotą 16.178 zł. 46 gr.

Po zatwierdzeniu sprawozdań na podstawie oświadczenia Komisji rewizyjnej, dokonano wyboru członków Wydziału na rok 1928.

Prezesem Izby wybrano Kol. Dra Piechockiego, a jego zastępcą Kol. Dr. Jaglarza. Do sądu koleżeńskiego, obok wchodzących z urzędu prezesa i wiceprezesa, wybrano jako stałego członka Kol. Konwerskiego, a Czesława Chmielowskiego i Dr. Jagielskiego jako zastępców, wszyst-

kich z Poznania. Do senatu dyscyplinarnego przy Sądzie Najwyższym wybrano Kol. Dr. Rosnera i Koszewskiego, a jako zastępców Dr. Jana Sławskiego i Dr. Berkana, wszystkich z Poznania.

Izba adwokacka w Katowicach

(na obwód górnośląskiej części okręgu Sądu Apelacyjnego w Katowicach)

odbyła swoje doroczne Zgromadzenie Walne dnia 31 marca 1927, na którem Wydział Izby złożył następujące sprawozdania za r. 1926.

W r. 1926 liczyła Izba 71 adwokatów; w r. 1926 przybyło 13, a ubyło 9, zaczem z końcem r. 1927 liczyła 75 adwokatów, z czego w Katowicach 43. — Prezesem Izby był Kol. Kazimierz Czapla, a jego zastępcą Felicjan Mierzejewski.

Sąd dyscyplinarny I. instancji tworzyli: Czapla Kazimierz, przewodniczący; Mierzejewski Felicjan, zast. przew.; Wolny Konstanty, członek sądu; Wnukowski Klemens, pierwszy zastępca: Żytomierski Wojciech, drugi zast. stałych członków sądu.

Do sądu dyscyplinarnego przy Sądzie Najw. wybrano jako członków: Stanisława Kobylińskiego z Katowic i Dr. Władysława Tempkę z Królewskiej Huty, zaś zastępcami: Dr. Karola Ogórka i Bolesława Mroczkowskiego z Katowic.

Wydział odbył w r. 1926 dziewięć posiedzeń, a Sąd dyscyplinarny rozpoznawał tylko jedną sprawę i rozstrzygnął ją wyrokiem uwalniającym. Zasadnicze tezy, które znalazły wyraz w rozstrzygnięciach Wydziału, podało sprawozdanie, jak następuje:

1. Dla zachowania powagi stanu adwokackiego i niewywoływania wrażeń zazdrości konkurencyjnej, adwokaci wobec stron powinni się przed Sądem zachować poważnie. Wypraszanie sobie w potocznej rozmowie z drugim adwokatem i przy takich okolicznościach słów „kolego" jest naganne i Wydział takie, lub podobne sprawy będzie oddawał Prokuraturze do dochodzeń dyscyplinarnych.

2. Wydział uznał za słuszną zasadę orzecznictwa Trybunału Honorowego dla adwokatów w Lipsku, według którego nie jest zabronione adwokatowi utrzymywanie drugiego biura, w miejscowości poza swoją siedzibą. Dozwolone to jednak może być tylko pod następującymi warunkami:

a) miejscowość, w której adwokat ma biuro, musi być siedzibą Sądu Powiatowego;

b) biuro nie może rozmiarami dochodzić do stałego biura w siedzibie adwokata;

c) biuro musi być tak urządzone i musi się znajdować w takiej miejscowości, by adwokat był w możności sam załatwiać swoją miejscową klientelę;

d) poza granicą normalnej czynności nie wolno sekretarzowi adwokata powierzać załatwiania innych spraw, to znaczy, że biuro adwokata może być czynne na zewnątrz tylko wówczas, gdy adwokat w tem biurze jest obecny i pod żadnym warunkiem adwokat nie może powierzać swemu sekretarzowi samodzielnego prowadzenia biura.

Adwokat wykraczający przeciwko powyższej zasadzie, narusza tem samem postanowienia § 28 ord, adw. i naraża się przez to na wdrożenie przeciw niemu śledztwa dyscyplinarnego.

Sprawozdanie kasowe wykazało w przychodach 4287 zł. 38 gr.

Oba sprawozdania Zgromadzenie przyjęło do zatwierdzającej wiadomości.

Sprawozdania za rok 1927 i z Walnego Zgromadzenia z r. b. podamy w następnym Nrze *Czasopisma*.

Program
VII-go Zjazdu Adwokatury Francuskiej

zwołanego przez Narodowy Związek Adwokatów Francji na dni 17 do 20 maja 1928 do Reims.

Uzupełniając ogólny program tego Zjazdu, ogłoszony w Nrze 3 *Czasopisma* A. P. z r. b., podajemy dziś program szczegółowy, ogłoszony w Nrze 26 Biuletynu Narodowego Związku Adwokatów Francji.

17. Maja (czwartek) odjazd o g. 8·30 z Paryża do Reims, gdzie pociąg przybywa o g. 10·25. W Agencji Cooka na dworcu w Reims urzędować będzie stale Biuro Zjazdu, w którem każdy uczestnik otrzyma adres swego hotelu i informacje.

O godz. 13·30 otwarcie Zjazdu w sali sądów przysięgłych i uroczyste posiedzenie inauguracyjne z przemówieniami: powitania ze strony Prezesa Izby Adwokatów w Reims, pełniącej honory i funkcje gospodarza Zjazdu; sprawozdanie Prezesa Związku A. F.; przemówienia gratulacyjne gości zakrajowych i hołd pamięci Kolegów poległych za Francję.

Popoł. zwiedzanie miasta w autach miejskich, poczem o godz. 21 przyjęcie przez miasto w ratuszu przy współudziale pań, (dla pp. frak, lub smoking).

18. Maja (piątek) g. 8·30—10·30 obrady, poczem od godz. 11 zwiedzanie centrum miasta, o g. 14·30—16·30 obrady; poczem o godz. 17 zwiedzanie piwnic szampańskich, a o godz. 21 teatr, urządzony staraniem miejscowej Izby A.

19. Maja (sobota) o g. 8·30—11 obrady, o g. 14 przyjęcie przez Izbę przemysłową, o g 15·30 zwiedzenie pałacu sprawiedliwości, o g. 17 zwiedzenie katedry i muzeum, o g.

19 29 bankiet pożegnalny, (karta udziału panów 50 frc.; pań 40 frc.).

20. Maja (niedziela) g. 9 wycieczka autami na pola bitw Monts de Champagne z historycznem ich objaśnieniem; śniadanie w winnicy, powrót do Reims o g. 18 (cena śniadania 25 fr., auto 25 frc. Pociąg powrotny do Paryża g. 20·50.

Stałe biuro Zjazdu w pałacu sprawiedliwości wydawać będzie wszystkie karty uczestnictwa i odbierać wpłaty za bankiet i wycieczkę.

Zamówieniem mieszkań (hotele) zajmuje się Palestra miejscowa. Należy je nadsyłać **najpóźniej do końca kwietnia** pod adresem: Paul Rozey, avocat au Barreau de Reims Secrétare genérale de la Permanence à Reims 6 rue de la Grosse-Ecritoire. Sekretarjat ten udziela też wszelkich informacji gospodarczych.

Kto spóźni się ze zgłoszeniem, musi sam postarać się o mieszkanie.

Ceny w hotelach: w pierwszorzędnym od 35 frs., w średnich od 15—25 frc.; śniadania 4 frc., obiady (bez wina) 11—15 frc. Uczestnicy, korzystający z oferty przedsiębiorstwa podróży „Mon Voyage“, otrzymują całe utrzymanie i wstępy za ryczałt przez to przedsiębiorstwo oznaczony.

Program obrad obejmuje osiem tez, między któremi znajduje się sprawa uzupełnienia prawnych studjów uniwersyteckich dla przyszłych adwokatów specjalnymi kursami praktycznymi i egzaminem, będąca także na porządku obrad naszego IV Zjazdu w Toruniu.

Związek nasz wysyła na Zjazd w Reims trzech delegatów, a prócz tego zgłosiło swój udział trzech innych członków Związku.

Dr. K. A.

LITERATURA I BIBLIOGRAFIA.

(W dziale tym podajemy i omawiamy jedynie dzieła i pisma nadesłane Redakcji, lub dane w zamian. — Kolegów Autorów i wydawców prosimy o nadsyłanie swoich prac i wydawnictw w celu kontynuowania i wydania w swoim czasie *Bibliografji dzieł adwokatury polskiej*).

Wznowienie procesu według projektu polskiej procedury cywilnej. Prof. *Dr. M. Allerhand*, Lwów, nakład Autora. — Autor ze znaną erudycją i szczegółowością po krótkich uwagach ogólnych daje szczegółowy rozbiór wszystkich przyczyn wznowienia postępowania, tak z powodu nieważności, jak z powodu właściwych przyczyn wznowienia; rozważa wypadki niedopuszczalności skargi nawet przy zachodzących warunkach wznowienia; kwestje legitymacji do skargi i terminu jej wniesienia, poczem omawia tok postępowania, właściwość sądu, treść skargi, dopuszczalność łączenia sprawy o wznowienie ze sprawą główną; formę orzeczenia sądowego i środka prawnego przeciw niemu. Jestto słowem skrót komentarza do tej materji procesu cywilnego, a zarazem krytyka projektu Komisji Kodyfikacyjnej tem cenniejsza, ileże pochodząca od jednego z jej najczynniejszych i najzasłużeńszych członków, obeznanego z całym tokiem jej pracy i obrad nad tym przedmiotem.

Rozwód i unieważnienie małżeństwa wedle ustaw obowiązujących w Polsce, przez Dr. D. Margeliesa, adwokata we Lwowie.

Praca niniejsza ma na celu zaznajomić szeroki ogół z postanowieniami ustaw małżeńskich w Państwie Polskiem obowiązujących, w szczególności w zakresie rozwodów i unieważnienia małżeństw. W Państwie Polskiem pozostały w mocy dotąd dawne ustawy państw zaborczych. Ze względu na różnolitość tych ustaw było zadaniem autora ułatwić w nich orjentację aż do czasu ujednostajnienia ustawodawstwa polskiego, przez zebranie odnośnych przepisów ustaw dzielnicowych i wyznaniowych, które zaopatrzył w objaśnienia, wywiązując się z tej pracy bardzo sumiennie.

Ogłoszenie.

Wydział Izby adwokatów we Lwowie ogłasza niniejszem konkurs na stanowisko sekretarza Izby Adwokatów we Lwowie.

Do posady tej przywiązane są pobory służbowe wedle umowy.

Obowiązki sekretarza, uwidocznione w instrukcji dla kancelarji Izby Adwokatów, przeglądać można w biurach Izby we Lwowie przy ul. Grodzickich l. 1 I p. codziennie w godzinach urzędowych od 11 do 13

Stanowisko sekretarza może być nadane tylko adwokatowi nieposzlakowanej prawości, prowizorycznie na 1 rok, poczem nastąpi stabilizacja.

Umotywowane podania z wyszczególnieniem warunków co do żądanej płacy należy wnosić do podpisanego Wydziału najdalej do 15 kwietnia 1928 godzina 12-ta w południe. Podania nieuwzględnione pozostaną bez odpowiedzi.

Wydział Izby Adwokatów we Lwowie.

Prezydent Izby: *Dr. Michał Grek.* Członek Wydziału: *Dr. Fried.*

(Przedruku nie płacimy).

Wydawca: Związek adwokatów polskich we Lwowie. Redaguje: **Komitet redakcyjny.**
Redaktor odpow.: **Dr. Antoni Dzięciołowicz.** Pierwsza Związkowa Drukarnia we Lwowie, Lindego 4. Tel. 25-23.